

‘ನಿಜದ ನೆಲೆ’ ಯಾವುದಯ್ಯ?

ಕಳೆದ ಎರಡು ಮೂರು ದಶಕಗಳಿಂದ ನಮ್ಮ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪಠ್ಯಗಳು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಳಗಾಗುತ್ತಿವೆ. ಆಗ ದೇಶ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಒಳಗಾದದ್ದುಂಟು.

ಭಗವದ್ಗೀತೆ, ಮನುಸ್ಮೃತಿ, ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತ ಮತ್ತಿತರ ಗ್ರಂಥಗಳು ಚರ್ಚೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿವೆ. ವಿಚಾರಚರ್ಚೆ ಎಂದೆಂದೂ ಅವಶ್ಯವೇನೂ ಸರಿ. ಹಿಂದಿನಿಂದ ಪ್ರಾಚೀನ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ವಿಚಾರ ವಿಮರ್ಶೆಗಳು ಸಾಕಷ್ಟು ನಡೆದಿವೆ. ಆದರೆ, ಆ ಚರ್ಚೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿದವರು ಆಯಾಯ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ತಿಳಿದವರೇ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ ಇತರ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರೂ ಇದ್ದರೇಬುದು ಗಮನಾರ್ಹ. ಇದು ಆರೋಗ್ಯಕರವಾದ ಚಿಂತನೆಯ ಕಡೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ಹಿಂದೆ ಮತದ ಅಭಿವಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ತರ್ಕ-ವಿರ್ತರ್ಕ-ಕುತರ್ಕಗಳು ನಡೆದಿರುವುದನ್ನು ನಾವು ಮರೆಯುವಂತಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ಮಾದರಿ. ಆದರೆ, ಇದೇ ಅಂತಿಮವಲ್ಲ ಎಂಬ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನಮಗೆ ಬೇಕು. ವೈಚಾರಿಕ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಇಂಥ ಚರ್ಚೆಗಳು ಕಾಲಬಿಡದಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲವೆಂಬುದನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಗೀತೆ, ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತದಂಥ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪಠ್ಯಗಳ ಬಗೆಗೆ ಟೀಕೆಗಳು ಬಂದಾಗ ದೇಶವೇ ಕಣ್ಣೆರೆದು ನೋಡಿದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲರು, ಅನಲ್ಲರು, ಅತ್ತಪ್ಪರು, ಹೀಗೆ ಹಲವು ಜನ ಮಾತನಾಡಿ ಗೋಜುಗೊಳಿಸಿದ್ದುಂಟು. ಶ್ರೀಮದ್ ಭಗವದ್ಗೀತೆಯನ್ನು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಓದಿ ಅನುಸಂಧಾನಿಸಿ ‘ನಿಜಾರ್ಥ’ದ ನೆಲೆ ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿದಾಗ ಆಗುವ ಪರಿಣಾಮವೇ ಬೇರೆ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದಗಳ ಮೂಲಕ ಅನುಸಂಧಾನಿಸಿದಾಗ ಆಗುವ ಪರಿಣಾಮವೇ ಬೇರೆ. ಈ ಸತ್ಯವನ್ನು ನಾವು ಮೊದಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಹೀಗಾಗಿ, ರಾಮಾಯಣ, ಮಹಾಭಾರತಗಳನ್ನು ಮೂಲಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲೇ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡುವುದೇ ಯುಕ್ತ. ಇವುಗಳನ್ನು ಅನುವಾದದ ಮೂಲಕ ಓದುವ ಕ್ರಮವೊಂದುಂಟೇನೂ ಸರಿ. ಇದು ಅರ್ಥಸತ್ಯದ ದಾರಿ! ಇಂಥ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಕೃತಿಗಳ ಅನುವಾದದ ಓದು ಮೂಲಕೃತಿ ಓದಲು ನಮಗೆ ಪ್ರೇರಣೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಬೇಕು; ಇಲ್ಲವೇ ಅಸುಖ ಎನಿಸಿ ಆ ಭಾಷೆಯನ್ನೇ ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಈ ಬಗೆಯ ಓದು ನಮಗೆ ಅಗತ್ಯ. ಹೀಗೆ, ಓದುವಾಗಲೂ ಪೂರ್ವಗ್ರಹ ಬಾಧೆಯಿಂದ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಕೃತಿಗೂ ಕೃತಿಕಾರನಿಗೂ ನಾವು ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ಸಂಸ್ಕೃತ, ಪಾಲಿ, ಪ್ರಾಕೃತ ಭಾಷೆಗಳ ಲಯ, ನಡೆ, ಧ್ವನಿ, ಅರ್ಥಗಳ ಪರಿಯನ್ನು ಆಯಾಯ ಭಾಷಿಕ ಮೂಲದಲ್ಲಿಯೇ ‘ತದ್ಗತ’ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದೆಂದೂ ಅವಶ್ಯ! ಆಸಕ್ತರಿಗೋ ತಿಳಿವಳಿಕೆ ಪಡೆಯಬೇಕೆನ್ನುವವರಿಗೋ ಸಾಮಾನ್ಯರಿಗೋ ಅನುವಾದಗಳು ಉಪಕಾರಕವೇನೂ ಸರಿ! ಇಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥದ ಸಾರ, ಸಾರಾಂಶ, ಆಶಯ ಗ್ರಹಣವಾಗುವುದುಂಟು! ಇದನ್ನು ಮೀರಿ ಒಳಹೋಗಬೇಕೆಂಬುವವರು ಮೂಲಕೃತಿಯನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನಿಸುವುದೇ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗ.

ಶ್ರೀಮದ್ ಭಗವದ್ಗೀತೆ ಕುರಿತು ಬಂದಿರುವ ಭಾಷ್ಯ, ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ, ಟೀಕು, ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಲೆಕ್ಕವಿಲ್ಲ. ಇನ್ನು ಅನುವಾದಗಳೆಲ್ಲ ಅಸಂಖ್ಯ! ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ವಾಚ್ಯ, ಲಕ್ಷ್ಯ, ವ್ಯಂಗ್ಯಗಳೆಂಬ ಅರ್ಥದ ಹಾಸುಗಳುಂಟು! ಆದರೆ, ತಾತ್ವಿಕ ಕೃತಿಗಳನ್ನು ಕಾವ್ಯದಂತೆ ಪರಿಭಾವಿಸುವುದು ಸರಿಯಾದ ಕ್ರಮವಲ್ಲ. ಗೀತೆಯ ಭಾಷೆ ಕಾವ್ಯಾತ್ಮಕವಾದುದೇನೂ ಸರಿ! ಆದರೆ, ಅದು ಅದರ ಗಮ್ಯಸ್ಥಾನವಲ್ಲವೆಂಬ ಎಚ್ಚರ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾವು ಕೃತಿಯೊಂದನ್ನು ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಲು ತೊಡಗಿದಾಗ ಅದರ ಪೂರ್ವಪರಗಳನ್ನು ಗಮನಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯವಷ್ಟೆ. ನಾವು ಹಲವೊಮ್ಮೆ ಯಾವುದೋ ಕೃತಿಯ ಶ್ಲೋಕದ ಮಧ್ಯದ ಪಾದವೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅಪಾರ್ಥಗೊಳಿಸಿದ್ದುಂಟು. ಆಗ ಸಂದರ್ಭದ ಆಶಯವನ್ನು ನಾವು ಮರೆತು ಬಿಟ್ಟಿರುತ್ತೇವೆ. ಓದಿನ ರಭಸವೋ ಓಟವೋ ಇಂಥ ಅನರ್ಥಗಳಿಗೆ ಕಾರಣವಾಗುವುದುಂಟು. ಪ್ರಾಚೀನರಲ್ಲೂ ಒಮ್ಮೊಮ್ಮೆ ನಾವು ಇದನ್ನು ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ, ಆಧುನಿಕರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಉದ್ದೇಶಗಳನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಓದತೊಡಗಿದಾಗಲೋ ತಮಗೆ ಬೇಕಾದ ಅರ್ಥವನ್ನೇ ಹುಡುಕಲು ಹೊರಟಾಗಲೋ ದಾರಿ ತಪ್ಪಿದ್ದಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಉದಾಹರಣೆಗಳಿವೆ. ನಾವು ಭಾಷೆಯ ‘ತದ್ಗತ’ವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯದೆ ಹೋದಾಗ ಇಂಥ ಅನರ್ಥಗಳು ಸಂಭವಿಸುತ್ತವೆ. ಇಂಥ ಅನರ್ಥಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದು ಇಂದಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ಅಗತ್ಯ. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಚೀನ ಕಾಲದ ಉದಾಹರಣೆಯೊಂದನ್ನು ನೀಡಬಹುದು. ಕಾಶ್ಮೀರದ ಮಹಾಮಹೇಶ್ವರಾಚಾರ್ಯರೆಂದೆ ಪ್ರಥಿತರಾದ ಅಭಿನವಗುಪ್ತರು ಹನ್ನೊಂದನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿದ್ದವರು. ಅವರು ಪ್ರತ್ಯಭಿಜ್ಞಾದರ್ಶನದ ಆಚಾರ್ಯರು. ಅವರು ಸುಮಾರು ಹನ್ನೆರಡು ಗುರುಗಳಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿದು ಬರುತ್ತದೆ. ಆಯಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಆಯಾಯ ಗುರುಗಳಿಂದಲೇ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಿದ್ದರು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವರು ಒಂದು ಕಡೆ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ನಿಜ ಗುರುವನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿ ಕೃತಿಗಳ ಅನುಸಂಧಾನ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದ ಆಯಾಯ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಸ್ವರೂಪ, ಆಶಯ ತಮಗೆ ತಿಳಿಯಲು ಶಕ್ತವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಅಂಶವನ್ನು ನಾವು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಇದನ್ನು ತಿಳಿದರೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ದಾರಿಯ ಪರಮರಹಸ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ನಾನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಎಲ್ಲ ಕೃತಿಗಳು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಸಾಂಸ್ಕೃತಿಕ ಪಠ್ಯಗಳೇ ಸರಿ. ಅವುಗಳ ಸರಿಯಾದ ಅನುಸಂಧಾನದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತಥ್ಯದ ಮಾರ್ಗಗಳುಂಟು. ನಾವು ಯಾವುದೇ ಪಠ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಕಾರಗೊಳಿಸಕೂಡದು. ವಿಕಾರವು ಜೀವನದ ಪೂರ್ಣ ಆಕಾರವನ್ನು ನಮ್ಮೆದುರು ತಂದುನಿಲ್ಲಿಸಲಾರದು. ಈ ಎಚ್ಚರ ಇಂದಿನ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಕ್ತ. ಅದು ಪುರಾತನರು ಹೇಳಿದಂತೆ ‘ದೇವಯಾನದ ನೆಲೆ’. ನಾವು ಇದನ್ನು ಇಂದಿನ ದಿನಮಾನದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಮನಗಾಣಬೇಕಾಗಿದೆ.

■ ಪುರಂಜೀವಿ

- ❖ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ನಾಲಿಗೆಯ ಸವಿಗಿಂತ ಅನಿಷ್ಟವಾದದ್ದು ಬೇರೆ ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. —ಗೌತಮ ಬುದ್ಧ
- ❖ ಗರುಡನ ಮನೆಯ ಕನ್ನವನು ಕೊರೆದು ಹಾವು ಬದುಕಬಹುದೇ? —ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ
- ❖ ಮನುಷ್ಯನ ನಿಜವಾದ ಆಸ್ತಿ ನೆನಪು. ಅವನು ಬಡವನಲ್ಲ, ಶ್ರೀಮಂತನೂ ಅಲ್ಲ. —ಅಲೆಕ್ಸಾಂಡರ್ ಸ್ವಿತ್
- ❖ ಪರರನ್ನು ಗೌರವಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿಯದಿದ್ದರೆ ನಾವೆಂದೂ ದೊಡ್ಡವರಾಗುವುದಿಲ್ಲ. —ಸರ್ದಾರ್ ವಲ್ಲಭಭಾಯಿ ಪಟೇಲ್

ಮಾತೇ ಮತ್ತು

- ❖ ಹೆಂಗಸರು ಗಂಡಸರೊಂದಿಗೆ ಗುಂಪುಕಟ್ಟಿ ನಿಂತಾಗಲೇ ದೇಶಕಲ್ಯಾಣ. ಕೇವಲ ಗಂಡಸರ ಗುಂಪು ಮರಳಿನ ರಾಶಿಯಂತೆ ನಿರರ್ಥಕ. —ಶರತ್ ಚಂದ್ರ, ಚಟರ್ಜಿ
- ❖ ಸುಖವನ್ನು ಬಯಸುವವರು ಮಾತು ಹೇಗೆ ಆಡುತ್ತಾರೋ ಹಾಗೆಯೇ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಮಾಡಬೇಕು. —ಮಹಾಭಾರತ
- ❖ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಎಲ್ಲ ಕಾಲಕ್ಕೂ ಮೋಸಗೊಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. —ಅಬ್ರಹಾಂ ಲಿಂಕನ್

- ❖ ಜಗತ್ತನ್ನು ಬದಲಿಸಲು ನಾವು ಬಳಸಬಹುದಾದ ಅತ್ಯಂತ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಅಸ್ತ್ರವೆಂದರೆ ಶಿಕ್ಷಣ. —ನೆಲ್ಸನ್ ಮಂಡೇಲಾ
- ❖ ಒಂದು ಮಂದಿರ ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಸಾವಿರಾರು ಭಿಕ್ಷುಕರು ಹುಟ್ಟಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ಗ್ರಂಥಾಲಯ ಕಟ್ಟಿಸಿದರೆ ಲಕ್ಷಾಂತರ ವಿದ್ವಾಂಸರು ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. —ಡಾ. ಬಿ. ಆರ್. ಅಂಬೇಡ್ಕರ್
- ❖ ಕೈಲಾದವನು ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಕೈಲಾಗದವನು ಉಪದೇಶ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. —ಜಾರ್ಜ್ ಬರ್ನಾರ್ಡ್ ಶಾ